

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ

Πρόκειται για κείμενα τα οποία αποκαλύφθηκαν και εφευρέθηκαν εν έτει 1902
από τον Ρώσο Καθηγητή Σέργιο Νείλο.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ,
ΥΠΕΡΤΙΜΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΑΝΑΤΙΚΟΥΣ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΤΕΣ,
ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΑΠΛΩΣ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ,
ΕΠΑΛΗΘΕΥΟΝΤΑΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ,
ΟΠΟΤΕ ΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ:
ΑΝ ΕΙΝΑΙ ή ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ, ή αν...

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ;

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ;

ΕΔΩ ΠΑΡΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΔΑΦΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ,
ΜΕ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗ, ΕΠΕΙΔΗ ΑΥΤΑ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΚΡΙΣΙΜΑ,
ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΙΑ ΑΥΤΑ ΕΙΤΕ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΚΑΙ
ΜΑΡΤΥΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ (πχ. ΟΣΑ ΕΧΟΥΝ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ), ΕΙΤΕ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΕΣ
ΠΗΓΕΣ (πχ. ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ,
ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ κλπ.) ΔΙΑΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ.

Λεόντιος Μ. Δ.
2004

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ὁ συμβολικὸς ὄφρις καὶ ἡ σημασία του. — Ἡ ἀστασία τῆς συνταγματικῆς πλάστιγγος. — Ὁ τρόμος ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. — Ἡ ἐξουσία καὶ ἡ φιλοδοξία. — Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ὀμιλομηχαναί, οἱ λίβελλοι. — Αἱ καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας. — Ἡ οἰκονομικὴ ὑποδούλωσις. — «Ἡ ἀλήθεια τοῦ Λαοῦ». — Οἱ μονοπωληταὶ καὶ ἡ ἀριστοκρατία. — Ὁ στρατὸς τῶν Ἰουδαίων μασώνων. — Ὁ ἐκφυλισμὸς τῶν Χριστιανῶν. — Ἡ πείνα καὶ τὸ δίκαιον τοῦ κεφαλαίου. — Ἡ ἔλευσις καὶ ἡ στέφισ τοῦ «παγκοσμίου κυρίου». — Τὸ θεμελιῶδες ἀντικείμενον τοῦ προγράμματος τῶν μελλοντικῶν δημοτικῶν σχολῶν τῶν μασώνων. — Τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιστήμης τῆς κοινωνικῆς τάξεως. — Γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις. — Ἀσφάλεια τῶν «ἡμετέρων». — Ὁ δεσποτισμὸς τῶν μασώνων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ λογικοῦ. — Ἡ ἀπώλεια ὁδηγοῦ. — Ὁ μασωνισμὸς καὶ ἡ «μεγάλη» Γαλλικὴ Ἐπανάστασις. — Ὁ βασιλεὺς δεσπότης εἶναι ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Σιών. — Διατί εἶναι ἄτρωτος ὁ μασωνισμὸς. — Ὁ ρόλος τῶν μυστικῶν πρακτῶν τοῦ μασωνισμοῦ. — Ἡ Ἐλευθερία.

Δύναμαι ἤδη νὰ σὰς ἀναγγείλω ὅτι εἵμεθα πλησίον τοῦ σκοποῦ. Μετ' ὀλίγον ἀκόμη ὁ κύκλος τοῦ Συμβολικοῦ Ὁφείως (ὅστις παριστάνει τὸν λαὸν μας) θὰ κλεισθῆ. Καὶ ὅταν ὁ κύκλος οὗτος κλεισθῆ, ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης θὰ περισφιγθῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς ἐν ἰσχυρῷ μαγγάνῳ.

... ὁ λαός, πιστεύων τυφλῶς εἰς τὸν ἔντυπον λόγον, τρέφει ἔνεκα τῶν πλανῶν αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεισάγονται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ του, ἔχθραν ἐναντίον ὅλων τῶν καταστάσεων τὰς ὁποίας νομίζει ἀνωτέρας αὐτοῦ, διότι δὲν ἔννοεῖ τὴν σπουδαιότητα ἐκάστης καταστάσεως.

Ἡ ἔχθρα αὕτη θὰ αὐξηθῆ ἀκόμη συνεπείᾳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία μετ' οὐ πολὺ θὰ σταματήσῃ τὴν κίνησιν τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῆς Βιομηχανίας.

Ὅταν δὲ δι' ὅλων τῶν ἀποκρύφων μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτομεν, δυνάμει τοῦ Χρυσίου τὸ ὁποῖον εἶναι ὀλόκληρον εἰς χεῖράς μας, θὰ ἔχωμεν δημιουργήσει μίαν γενικὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, θὰ ἐξαπολύσωμεν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὀλόκληρα πλήθη ἐργατῶν εἰς ὅλας ταύτοχρόνως τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. *

Τὰ πλήθη ταῦτα θὰ ἀρχίσωσι μὲ ἡδονὴν νὰ διαχύνωσι τὸ αἷμα ἐκείνων τοὺς ὁποίους φθοноοῦσιν ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῶν ἡλικίας, ἐν τῇ ἀπλοϊκότητι τῆς ἀμαθείας τῶν, καὶ θὰ λεηλατήσωσι τὰ ὑπάρχοντά των.

Δὲν θὰ θίξωσι τὰς ἰδικὰς μᾶς, περιουσίας, διότι ἡ στιγμή τῆς ἐπιθέσεως θὰ μᾶς εἶναι γνωστή, καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν λάθει ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ νὰ τὰς προφυλάξωμεν. ...

*ΣΗΜ. Εδώ ομιλεῖ περὶ γενικευμένης αναρχίας με ταυτόχρονο ξέσπασμα σ' ὅλες τις πόλεις τῆς Ευρώπης!!! Τα τραπεζικά κεφάλαια ὁμως, που εἶναι ἡ πραγματικὴ δύναμη, εἶναι σε ἀσφαλὴ θησαυροφυλάκια, τα περισσότερα βέβαια σε χώρα ἐκτός Ε.Ε. (Ελβετία)! Λ.Μ.Δ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΕΚΤΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Τὰ μονοπώλια. — Αἱ περιουσίαι τῶν χριστιανῶν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν μονοπωλίων τούτων. — Ἡ ἀριστοκρατία ἐστερημένη κτηματικοῦ πλούτου. — Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ κερδοσκοπία. — Ἡ πολυτέλεια. Ἡ ὑψοσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. — Ἡ ἀναρχία καὶ ἡ οἰνοφλυγία. — Ἡ μυστικὴ ἔννοια τῆς προπαγάνδας τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν.

Μετ' οὐ πολὺ θὰ ἰδρῦσωμεν παμμεγέθη μονοπώλια, δεξαμενὰς τῶν κολοσσιαίων πλούτων, ἐξ ὧν καὶ αἱ μεγάλαι ἀκόμη περιουσίαι τῶν χριστιανῶν θὰ ἐξαρτῶνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε θὰ καταβροχθισθῶσιν εἰς αὐτά, ὅπως ἡ πίστις τῶν Κρατῶν τὴν ἐπαύριον μιᾶς πολιτικῆς καταστροφῆς... Κύριοι οἰκονομολόγοι, οἵτινες εἶσθε ἐδῶ παρόντες, προσέξατε τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ τοῦ συνδυασμοῦ!

Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀναπτύξωμεν δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων τὴν σημασίαν τῆς ὑπερτάτης Κυβερνήσεώς μας, παριστάνοντες αὐτὴν ὡς προστάτιδα καὶ ἐνισχύτριαν ὅλων τῶν ὑποτασσομένων εἰς αὐτὴν ἐκουσίως.

Ἡ ἀριστοκρατία τῶν χριστιανῶν ὡς πολιτικὴ ἰσχὺς, ἐξηφανίσθη. Δὲν ἔχομεν νὰ λάβωμεν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἰδιοκτῆτρια ἐδαφικῶν περιουσιῶν, καὶ δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ μᾶς βλάψῃ συνεπείᾳ τῶν ἀνεξαρτήτων πόρων τῆς, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν ὑπ' αὐτῆς κατοχὴν τῶν γαιῶν τῆς.

*ΣΗΜ. ΠΩΣ ΠΕΡΙΕΡΓΩΣ ΜΙΛΟΥΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΓΙΑ ΥΠΕΡ-ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΔΗΛ. ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΖΟΥΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ, ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΠΟΤΕ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ - ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ!!! Λ.Μ.

... Οί χριστιανοί άριστοκράται μη έθισθέντες πατροπαραδότως εΐς τήν όλιγάρκειαν ταχέως θα καταστραφώσιν οικονομικώς. Συγχρόνως δέ, πρέπει νά προστατεύωμεν ίσχυρως τήν έμπορίαν και τήν βιομηχανίαν και πρό πάντων τήν κερδοσκοπίαν, ης ό ρόλος χρησιμεύει ως άντιστάθμισμα εΐς τήν βιομηχανίαν. άνευ τής κερδοσκοπίας ή βιομηχανία θα έπολλαπλασίαζε τά ιδιωτικά κεφάλαια, θα έβελτίωνε τήν γεωργίαν, άπελευθερώνουσα τήν γήν εκ τών εκδανείων τών κτηματικών τραπεζών δημιουργηθέντων χρεών. Πρέπει ή βιομηχανία ν' άφαιρη άπό τήν γήν τόν καρπόν τής εργασίας, όπως και του κεφαλαίου, δια τής κερδοσκοπίας δε νά περιέρχεται τό χρήμα όλοκλήρου του κόσμου εΐς χείρας μας. Ριπτόμενοι ούτω εΐς τας τάξεις τών άπόρων όλοι οί χριστιανοί, θα κύψωσιν ένώπιόν μας μόνον δια νά έχωσι τό δικαίωμα τής ύπάρξεως.

Πρός καταστροφήν τής βιομηχανίας τών χριστιανών, δέον νά αναπτύξωμεν τήν κερδοσκοπίαν, τήν ροπήν προς τήν πολυτέλειαν, ήτις τό πάν καταβροχθίζει. Θα συντελέσωμεν εΐς τήν αύξησιν τών ήμερομισθίων, ήτις, έν τούτοις, ούδέν όφελος θα άποφέρη εΐς τούς εργάτας, διότι θα έχωμεν προκαλέσει συγχρόνως υπερτίμησιν τών εΐδών τής πρώτης άνάγκης ...

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Διατί πρέπει νά αυξάνωμεν τούς έξοπλισμούς. —Ζυμώσεις διχόνιοι και μΐση εΐς όλον τόν κόσμον. —Καταναγκασμός τής αντιπολιτεύσεως τών «χριστιανών» δια τών πολέμων και δια του γενικού πολέμου. —Τό μυστικόν και τό έχέγγυον τής επιτυχίας έν τή πολιτικῃ. —'Ο Τύπος και ή δημοσία γνώμη. —Τά άμερικανικά, τά ιαπωνικά και τά κινεζικά τηλεβόλα.

Ή αύξησις τών έξοπλισμών και του προσωπικού τής άστυνομίας εΐναι άναγκαΐον συμπλήρωμα του εκτεθέντος σχεδίου. Πρέπει νά μη ύπάρχωσι πλέον εΐς όλα τά Κράτη, εκτός ήμών, παρά μάζαι άπόρων, εκατομμυριούχοί τινες, άφωσιωμένοι εΐς ήμάς, άστυνομικοί και στρατιώται.*

*ΣΗΜ. ΜΗΠΩΣ ΕΚΕΙ ΔΕΝ ΟΔΕΥΟΥΝ ΜΕ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ; Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ PROJECT ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ "ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΓΜΑΤΩΝ"; ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ ΟΤΙ ΚΑΤΙ ΞΕΡΕΙ Η ΙΔΙΑ Η ΩΛΜΠΡΑΪΤ, ΣΑΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΗΠΑ ΕΠΙ ΚΛΙΝΤΟΝ, ΕΙΧΕ ΠΕΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΣΟΒΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ, ΟΤΙ "ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΙΝΕΧΙΣΤΕΙ ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ 25-50 ΧΡΟΝΙΑ"!!! Λ.Μ.Δ.

Τοιουτοτρόπως δὲ οἱ λαοὶ καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους ἔχομεν συνειθίσει νὰ μὴ παρατηρῶσι παρὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων, ἅτινα τοῖς παρουσιάζομεν, θὰ μᾶς ἐκλάβωσι καὶ μίαν ἀκόμη φορὰν ὡς εὐεργέτας καὶ σωτήρας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἰς ἐκὰς τὴν ἀντίπραξιν ἢ ἀντίστασιν, θὰ ὀφείλωμεν νὰ εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κηρύττωμεν τὸν πόλεμον διὰ τῶν γειτόνων τῆς χώρας, ἥτις θὰ ἐτόλμα νὰ μᾶς ἀντιπράξῃ· καὶ ἐὰν αὐτοὶ οὗτοι οἱ γείτονες συνεννοοῦντο νὰ συμμαχήσωσιν ἐναντίον ἡμῶν, θὰ ὀφείλαμεν νὰ τοὺς ἀποκρούσωμεν διὰ γενικοῦ πολέμου. ...

... Ὀφείλομεν νὰ ἐξαναγκάζωμεν τὰς Χριστιανικὰς Κυβερνήσεις νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς αὐτὸ τὸ σχέδιον, ὃ ἔχομεν ἐκθέσει εὐρέως, καὶ τὸ ὁποῖον προσεγγίζει ἤδη εἰς τὸ τέλος. Ἡ δημοσία γνώμη θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς αὐτό, αὐτὴ ἡ δημοσία γνώμη, ἣν ἡ «μεγάλη δύναμις», δηλαδὴ ὁ τύπος ἔχει ἤδη θέσει μυστικῶς ἐντὸς τῶν χειρῶν μας. Πράγματι, πλὴν ἐξαιρέσεων τινῶν, ἅς τινὰς εἶναι περιττὸν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὁ τύπος εἶναι ἐντελῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ἐν μιᾷ λέξει διὰ νὰ συγκεφαλαιώσωμεν τὸ σύστημα μας πρὸς ὑποταγὴν τῶν Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, θὰ δείξωμεν εἰς μὲν τὸν ἕνα τὴν δύναμίν μας δι' ἀποπειρῶν δηλαδὴ διὰ τοῦ τρόμου· εἰς ὄλους δέ, ἐὰν ὅλοι ἐξανίσταντο ἐναντίον μας, θὰ ἀπαντήσωμεν διὰ τῶν ἀμερικανικῶν, κινεζικῶν ἢ ἰαπωνικῶν τηλεβόλων. ...

ΣΗΜ. ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ Η ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ "ΝΑ ΜΗΝ ΧΑΣΟΥΝ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ" ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ. Α.Μ.Δ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

—Παγκόσμιον Πραξικόπημα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.— Αἱ εἰς θάνατον καταδίκαται. — Ἡ μέλλουσα τύχη τῶν Χριστιανῶν μασόνων. — Ὁ μυστικὸς χαρακτήρ τῆς ἐξουσίας. — Πολλαπλασιασμός τῶν μασωνικῶν στοῶν. — Ἡ κεντρικὴ διοίκησις τῶν Σοφῶν. — Ἡ πόθεις Azeff. — Ὁ μασωνισμὸς εἶναι ὁ ὀδηγὸς ὄλων τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων. — Ἡ σπουδαιότης τῆς δημοσίας ἐπιτυχίας. — Ὁ Κομμουνισμὸς. — Τὰ θέματα. — Αἱ θανατικαὶ καταδίκαται τῶν μασόνων. — Κατάπτωσις τοῦ γοήτρου τῶν νόμων καὶ τῆς ἐξουσίας. — Ἡ προεκλογή. — Συντομία καὶ σαφήνεια τῶν νόμων τῆς μελλούσης βασιλείας. — Ὑπακοὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν. — Μέτρα ἐναντίον τῆς καταχρήσεως ἐξουσίας. — Σκληρότης τῶν ποινῶν. — Ὁριον ἡλικίας διὰ τοὺς δικαστάς. — Ὁ φιλελευθερισμὸς τῶν δικαστῶν καὶ τῆς Ἀρχῆς. — Τὸ παγκόσμιον χρεῖμα. — Ἡ ἀπολυταρχία τοῦ μασωνισμοῦ. — Ἀκυρωτικὸν δίκαιον. — Πατριαρχικὴ «ἄποψις» τῆς μελλοντικῆς «Κυβερνήσεως» — Θεοποίησις τῆς Κυβερνήσεως. — Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ὡς τὸ μόνον δίκαιον. — Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ Πατριάρχης τοῦ κόσμου.

“Όταν τέλος διαὰ πραξικοπημάτων παρεσκευασμένων παν-
του καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, μετὰ τὴν ὀριστικὴν ὁμολογίαν
τῆς μηδαμινότητος ὄλων τῶν ὑφισταμένων Κυβερνήσεων (καὶ θὰ
παρέλθῃ πολὺς καιρὸς ἀκόμη, ἴσως αἰῶν ὀλόκληρος, μέχρι τῆς
στιγμῆς ἐκείνης) ἀρχίσωμεν νὰ βασιλεύωμεν, θὰ προσπαθήσωμεν
νὰ μὴ ὑπάρχωσι συνωμοσίαι ἐναντίον ἡμῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τού-
τῳ θέλωμεν καταδικάζει εἰς θάνατον ὅσους θ’ ἀντιταχθῶσιν ἐνό-
πλως κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀνοδὸν μας. Πᾶσα νέα δημιουργία
οἰασθῆποτε μυστικῆς ὀργανώσεως θὰ τιμωρῆται ἐπίσης διαὰ θα-
νάτου. Ὅσαι ὑφίστανται εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ μᾶς εἶναι γνω-
σταὶ καὶ μᾶς ἔχουσιν ἐξυπηρετήσῃ καὶ μᾶς ἐξυπηρετοῦσιν εἰσέτι,
θὰ καταργηθῶσι καὶ θ’ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας
τῆς Εὐρώπης ἡπείρους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ μεταχειρισθῶ-
μεν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς μασώνους, τοὺς γνωρίζοντας περισσό-
τερα τοῦ δέοντος. Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων θὰ φεισθῶμεν δι’ ἓνα οἰον-
δήποτε λόγον θὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὸν διηνεκὴν τρόπον τῆς ἐξου-
σίας.

Θὰ ψηφίσωμεν νόμον δυνάμει τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἀρχαῖα
μέλη τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων θὰ ὀφείλωσι νὰ ἐγκαταλείψωσι
τὴν Εὐρώπην, κέντρον τῆς Κυβερνήσεώς μας. ...

Ὁ θάνατος εἶναι τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ἐκάστου. Εἶναι
προτιμότερον νὰ ἐπισπεύδωμεν τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παρεμ-
βάλλουσι προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν, παρὰ τὸ τέλος ἡμῶν,
οἷτινες ἐδημιουργήσαμεν τὸ ἔργον τοῦτο. Καταδικάζο-
μεν εἰς θάνατον τοὺς μασώνους κατὰ
τὸν τρόπον τοιοῦτον, ὥστε οὐδεὶς, πλὴν
τῶν ἀδελφῶν των, δύναται νὰ ὑποπτευ-
θῆτι, οὔτε καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια θύμα-
τα τῶν καταδικῶν μας ἀποθνήσκου-
σιν ὅλοι, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγ-
καῖον, ὡς ἀπὸ φυσικὴν ἀσθένειαν... Αὐ-
τὴ αὐτὴ ἡ Ἀδελφότης γνωρίζουσα τὸ
τοιοῦτον, δὲν τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῆ.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐξωλόθρευσαν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ μασωνισμοῦ
πᾶν σπέρμα διαμαρτυριῶν.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν νὰ θυσιάζωμεν ἀδιστάκτως μεμονω-
μένα τινὰ ἄτομα, παραβιάζοντες τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν, διότι
ἐν τῇ παραδειγματικῇ τιμωρίᾳ τοῦ κακοῦ, ὑπάρχει μεγάλη μορ-
φωτικὴ δύναμις.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέσῃ
ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς του κεφαλῆς τὸ στέμμα
ὄπερ θὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν ἡ Εὐρώ-
πη, θ’ ἀποβῆ ὁ Πατριάρχης τοῦ Κόσμου. }

ΣΗΜ. ΠΑΝΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ (ΑΠΟ ΤΟ 1900!!!) ΣΑΝ
ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΘΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΕΞΟΥΣΙΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΔΗΛ. Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ.

(ΛΜΔ): Σημαντικά γεγονότα στη διεθνή σκηνή πραγματοποιήθηκαν ὅπως προβλεπόμενα ἀπὸ τὰ
“ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ”. Αὐτὰ που καθώρισαν τὴν τύχη τοῦ κόσμου ἦταν αὐτὰ που διαδραματίσθηκαν στὴν
Εὐρώπη, καὶ κυρίως ἡ πτώση τῆς Ρωσίας στὸν ἄθεο κομμουνισμό. Οἱ Λένιν καὶ Μάρξ, κατάφεραν νὰ
φέρουν σὲ πέρασ ἓνα ἀπὸ τοὺς στόχους τῶν πρωτοκόλλων: Νὰ διώξουν ἀπὸ τὴ Ρωσία τὸ βασιλικὸ πολίτευμα,
γιὰ νὰ ανοίξῃ ὁ δρόμος τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ βασιλιά τῶν πρωτοκόλλων, δηλ. τοῦ Ἀντιχριστοῦ. Τὰ στρατόπεδα
συγκεντρώσεως καὶ τὸ αἷμα εκατομμυρίων μαρτύρων ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως σὲ μιὰ Ουτοπία.
Καὶ βέβαια ἡ επιτάχυνση τῆς ἐλευσης τοῦ Ἀντιχριστοῦ. Καὶ ὅταν ἔπεσε τὸ Σοβιετικὸ καθεστῶς
τα ταμεία ἦταν ἀδεια ἐνῶ δὲν υπῆρχε πλέον κανεὶς νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ. Ο κομμουνισμὸς
αρνιόταν τὴν ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὅχι μόνον τὴν δογματικὴ. Τὶ
θα ἔπειθε λοιπὸν τοὺς “κομματικούς” νὰ μὴν κλέβουν;

Ἀσφαλῶς αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα ὅσων ονειρεύονται **κοσμικοὺς παραδείσους** χωρὶς νὰ λογαριάζουν ἠθικὲς ἀξίες,
Θεὸ καὶ συνανθρώπους... Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση καὶ ἡ Χιτλερική Γερμανία ἐψαχναν, κάθε μίαν μετὰ τὸν
τρόπο τῆς γιὰ ἓνα τέτοιο Παράδεισο. Παρ’ ὅλο που τὸ ἄδοξο τέλος τοὺς ἔπρεπε νὰ κάνει
προσεκτικὸς τοὺς νεώτερος, φαίνεται ὅτι οἱ ουτοπίες τοῦ ἴδιου τύπου συνεχίζονται ...

Στην Γερμανία το Τραπεζικό κεφάλαιο προώθησε τον Χίτλερ. Έχοντας ο ίδιος ο Χίτλερ αποκρυφιστικές “δυνάμεις” και διαθέτοντας αναλόγου ποιότητας συμβούλους (μάγους, αστρολόγους και αποκρυφιστές) δέχθηκε κατάφωρη την επιρροή των πονηρών πνευμάτων. Κομμουνισμός - Χιτλερισμός το μόνο που κατάφεραν ήταν να αιματοβάψουν όχι μόνο τις χώρες από τις οποίες επεβλήθησαν (Ρωσία - Γερμανία), μα και τον κόσμο ολόκληρο με επαναστάσεις, και πολέμους.

Η Ευρώπη λοιπόν έπαιζε το παιγνίδι του ανθρωποκτόνου Σατανά, αλλά επαλήθευε και τα γραφόμενα στα “πρωτόκολλα”. Μετά τους δύο παγκοσμίους πολέμους, ο πλανήτης ελεγχόταν και ελέγχεται από το χρήμα των Τραπεζιτών. Οι “Εβραίοι” φαίνεται να κυριαρχούν. Όμως αν ο κόσμος συνεχίζει να υπάρχει, τότε και οι πιστοί, οι άνθρωποι του Θεού, συνεχίζουν να υπάρχουν. Η πρόνοια του Θεού υπάρχει και εκδηλώνεται σ’ αυτούς και στους δικούς τους όπως κάποτε εκδηλώθηκε στον Λώτ και την οικογένειά του, πριν καταστραφεί ο τόπος διαμονής τους, δηλ. τα Σόδομα και τα Γόμορα.

Αν εξετάσουμε βαθύτερα τα πράγματα θα δούμε ότι δεν είναι ένας λαός, οι Εβραίοι στην προκειμένη περίπτωση, που φταίει. Διότι 1ον οι Εβραίοι σαν λαός κυνηγήθηκαν και από τον Χίτλερ και από τον Στάλιν, παρά το ότι και τον Χιτλερισμό αλλά και τον κομμουνισμό τον προώθησε το Τραπεζικό “Εβραϊκό” κεφάλαιο. 2ον Δεν θα γινόταν τίποτα από όλα αυτά αν δεν υπήρχε η αμαρτία και η αμετανοησία των “Χριστιανικών”, κυρίως, λαών που άνοιξε το φρέαρ των δεσμευμένων πονηρών πνευμάτων, τα οποία οι αποστάτες Χριστιανοί τα καλούσαν σαν προστάτες της ευδαιμονίας τους (μέσω φιλοχρηματίας, φιλαρχίας, μάγων, αστρολόγων, μέντιουμ κλπ), επειδή, δήθεν, ο λόγος του Θεού ήταν βαρύς και ξεπερασμένος! Έτσι παίρνοντας εξουσία οι δαίμονες άρχισαν να ταλαιπωρούν τη μία χώρα μετά την άλλη.

Ήδη οι άνθρωποι υποφέρουν, αλλά τα ίδια πονηρά πνεύματα τους πείθουν ότι φταίνε οι άλλοι και όχι οι ίδιοι. Έτσι οδηγούν σε σύγκρουση ομάδες ανθρώπων μέσα στις χώρες (αναρχία, τρομοκρατία κλπ) ή και λαούς ολόκληρους, να ξεσηκώνονται και να μάχονται μεταξύ τους με όλο και πιο μεγάλη σκληρότητα, χωρίς αυτοκριτική που μπορεί να οδηγήσει σε μετάνοια. Τα άτομα και οι λαοί σκληραίνοντας χάνουν την ικανότητα να διακρίνουν λεπτές έννοιες, και ενώ υποτίθεται ότι ο πολιτισμός βρίσκεται στο απώγειό του, λαοί και ηγέτες συνθηματολογούν με χονδροκομένα συνθήματα, διότι ακριβώς έχουν τυφλωθεί από την υπερηφάνειά τους και τα πάθη τους, που όπως είπαμε τα εξάπτουν τα πονηρά πνεύματα. Για τον λόγο αυτό δεν δέχονται και κριτική από κανένα.

Δεν είναι καθόλου περίεργο, από αυτή τη σκοπιά, να βλέπει κανείς σήμερα να θίγονται όσοι κρίνονται επειδή θέλουν να ακολουθήσουν την αποτυχημένη κοσμοκρατορική οδό των υλιστικά σκεπτομένων του παρελθόντος (πχ. Σοβιετικών - Χιτλερικών) με τον ίδιο αποτυχημένο προσανατολισμό που καλύπτεται κάτω από διάφορα συνθήματα (όπως “εκλεκτός λαός”, “φυλή υπερανθρώπων” “νέα υδροχοϊκή εποχή” “παγκόσμια τάξη” κλπ.) Μεταξύ αυτών και όσοι Εβραίοι βλέπουν το “εκλεκτόν” του λαού τους στο γήινο - υλικό πεδίο. Αυτοί χαρακτηρίζονται σαν πνευματικά ανώριμοι, διότι δεν δέχθηκαν τον Χριστό, και διότι οι ίδιοι συνετέλεσαν και αν δεν το καταλάβουν θα συντελούν συνεχώς, όχι μόνο στην κακοδαιμονία των άλλων λαών, αλλά και του ιδιού τους επίσης. Από αυτούς **μόνο οι άπιστοι πρέπει να χαρακτηρίζονται “εβραίοι”**, διότι αν και κλήθηκαν να περάσουν από τη φθορά στην αφθαρσία με την πρόσκληση που δέχθηκαν από το στόμα του Χριστού και των Αποστόλων, αυτοί βούλιαξαν στα αλμυρά νερά της φιλοκοσμίας και υπερηφανίας, όπως κάποτε ο Φαραώ στην Ερυθρά Θάλασσα, και έχασαν πλέον από μόνοι τους την ικανότητα να βλέπουν και να ζουν πνευματικά. Μόνο λοιπόν όσοι εξ αυτών είναι εχθρικά διακείμενοι στους χριστιανούς είναι επικίνδυνοι, και για τον εαυτό τους, και για τους άλλους. Τα βλέπουν όλα υλικά και ούτε οι ίδιοι ησυχάζουν ούτε τους άλλους αφήνουν ήσυχους, προσπαθώντας να καθιερώσουν την αυτοκρατορία τους (21 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν - **Ματθ. κεφ.16**). Επεξηγηματικά αναφέρεται, σε επόμενη σελίδα, η θέση στο θέμα αυτό του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, στον οποίο κάποιοι προσπαθούν να κολλήσουν την ταμπέλλα του αντισημιτιστού, ή ρατσιστού (!) κλπ.

Εμείς σαν Χριστιανοί οφείλομε όχι μόνο να δεχόμεθα κριτική από τους άλλους, αλλά όταν είναι καλόπιστη να τους ευχαριστούμε κιόλας. Αυτό σημαίνει το να βρισκόμαστε σε ανώτερο επίπεδο, και όχι το ότι γεννηθήκαμε λευκοί και όχι μαύροι, παιδιά των μεγάλων Ελλήνων της αρχαιότητας, ή απόγονοι του Αβραάμ κλπ. Ενώπιον του Θεού δεν υπάρχουν διακρίσεις: (2-11 οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ρωμ. κεφ2, και **“10-12 οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν·”** Ρωμ. κεφ10). Οι Άγιοι Πατέρες, μεταξύ των οποίων και ο κατά τους Εβραίους, “δικός” τους, προφητάναξ Δαυίδ, όταν ελέγχονταν, δεχόντουσαν τον έλεγχο. Γιαυτό και ο Δαυίδ έγινε πιο διάσημος με τη μετάνοιά του, μετά από τον έλεγχο του προφήτη Νάθαν, παρά από άλλα του κατορθώματα. Αν λοιπόν κάποιος ακολουθεί τον ίδιο δρόμο με τον προφητάνακτα, τότε αυτός είναι αληθινά συγγενής και δικός του. Όπως περίπου και οι Έλληνες εδογματίζαν “πας μη Έλλην Βάρβαρος”, για όποιον δεν είχε τύχει Ελληνικής παιδείας, και όχι αναγκαστικά για κάθε μη γεννημένο στα γεωγραφικά όρια της Ελλάδος. Και βέβαια κάτοχος παιδείας είναι όχι ο σχολάζων, απλώς, στην παιδεία, αλλά ο αποδεικνύων με τα έργα του την καλή του παιδείωση.

Σήμερα οι οργανώσεις των Εβραίων εμφανίζονται, περισσότερο από ποτέ, συσπειρωμένες κάτω από ένα κοινό στόχο: Να μην επιτραπεί δημόσια κριτική εναντίον τους από οιονδήποτε, είτε έχουν δίκαιο, είτε όχι. Σε κάθε κριτική, οι ίδιοι, ή οι κατευθυνόμενοι άνθρωποί τους, προβάλλουν σαν αντισημιτιστή κάθε ένα που τους ελέγχει για τις πράξεις τους.

Με τον τρόπο αυτό υποβάθμισαν οι ίδιοι τον ευτό τους, και χωρίς να το καταλαβαίνουν αυτοπροβάλλουν τον δικό τους τύπο φασισμού! Έτσι οι λαοί της Ευρώπης, αντιδρώντας, εκφράζουν στις δημοσκοπήσεις την απέχθειά τους σε ότι Εβραϊκό. Κάτι που μπορεί να έχει πολύ χειρότερη εξέλιξη αν οι ίδιες οι εβραϊκές οργανώσεις δεν συνέλθουν. Διότι πάλι θα την πληρώσει ο λαός τους από τις ηλιθιότητες των αρχηγών τους!! Πως λοιπόν να μην τους μέμφονται οι Άγιοι Πατέρες για την πνευματική τους φτώχεια αφού οι ίδιοι δεν ξέρουν το συμφέρον τους;

Και είναι ποτέ δυνατόν να ξέρει κάποιος το συμφέρον του όταν βλέπει τα πάντα υλικά και γήινα; Εμείς οι Χριστιανοί γνωρίζουμε, κατά τη δύναμή του έκαστος, να διακρίνουμε μεταξύ Εβραίων ή μεταξύ Ελλήνων ποιός πράττει κατά Θεόν, διότι η διδασκαλία περί αρετών και η διάκριση μεταξύ καλού και κακού έχει με ακρίβεια διδαχθεί μόνο από τον Χριστιανισμό. Ακόμη και μεταξύ απίστων υπάρχει διαφορά από άτομο σε άτομο, και γι αυτό οι Χριστιανοί διδάχθηκαν να μην κατακρίνουν ούτε τα άτομα, πολύ περισσότερο ολόκληρους λαούς. Αν λοιπόν ελέγχομε κάποιους δεν καταδικάζομε συλλήβδην όλους, ούτε καν αυτούς που βλέπομε να φταίνε. Εμείς απλώς προτρέπομε σε διόρθωση, και είμαστε δεκτικοί σε συμβουλές των άλλων προς εμάς. Για μας ο Χριστός, επειδή το ζούμε, είναι "Η ΑΛΗΘΕΙΑ". Κάποιοι θα το καταλάβουν, όταν θα δουν τα υλιστικά τους όνειρα να σωριάζονται σε ερείπια, ιδίως στον ερχόμενο μεγάλο πόλεμο. Τότε θα πιστέψουν και αρκετοί Εβραίοι και θα βεβαιωθούν ότι Γραφές των Χριστιανών πάντα επαληθεύονται. -Λεόντιος Μ.Δ.-

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ / ΤΟΜΟΣ Β'
ΤΟΥ ΚΑΘ. ΣΤΥΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

...μετά τις Όμιλίες κατά Άνομοίων, έξηγει ότι «ό άγών» (ή πολεμική του) κατά των Ιουδαίων είναι «συγγενής» προς τον προηγούμενο, τον κατά των Άνομοίων.

«... πάντως δέ συγγενής και ούτος ό άγών τῷ προτέρῳ» (Αυτόθι).

Δέν πρόκειται, λοιπόν, γιά κάποιου είδους αντισημιτισμό, αφού μάλιστα δέν είναι λίγες οί φορές πού εκφράζει γιά τούς Ιουδαίους και συμπόνοια και θετικό ένδιαφέρον.

Οί έρευνητές όλοι εκπλήσσονται από τούς χρυσοστομικούς χαρακτηρισμούς των Ιουδαίων και συνάγει ό καθέννας τά δικά του συμπεράσματα. Ιδιαίτερα όσοι μέμφονται τόν Χρυσόστομο γιά αντιΙουδαϊσμό και αντισημιτισμό αποφεύγουν νά μελετήσουν τήν θεολογική θεμελίωση των απόψεών του γιά τούς Ιουδαίους και τήν έναντί τους αυστηρότητα. Άρκει μάλιστα τό έξης χωρίο του, γιά νά κατανοήσει κανείς τίς απόψεις του και τά πραγματικά αισθήματά του.

«Μηδέ θαυμάσητε, ει άθλίους εκάλεσα τούς Ιουδαίους. Όντως γάρ άθλιοι και ταλαίπωροι, τσαυτα από των ούρανών αγαθά εις τάς χείρας αυτών ελθόντα άπωσάμενοι και όριψαντες μετά πολλής τής σπουδής. Άνέτειλεν εκείνοις πρώϊμος ό τής δικαιοσύνης ήλιος· κάκεινοι μέν άπώσαντο τήν άκτίνα και έν σκότῳ κάθηται. Ήμεϊς δέ οί σκότῳ συντραφέντες, προς έαυτούς έπεσπασάμεθα τό φώς και τού ζόφου τής πλάνης άπηλλάγημεν. Έκεινοι τής όίξης τής άγίας ήσαν κλάδοι, άλλ· έξεκλάσθησαν. Ήμεϊς ού μετείχομεν τής όίξης και καρπόν εύσεβείας ήνέργαμεν. Έκεινοι τούς προφήτας άνέγνωσαν εκ πρώτης ήλικίας και τόν προφητευθέντα έσταύρωσαν. Ήμεϊς ούκ ήκούσαμεν θεϊών λογίων και τόν προφητευθέντα προσεκνήσαμεν. Διά τούτο άθλιοι, ότι τά πεμφθέντα αυτοίς αγαθά άρπαζόντων έτέρων και προς έαυτούς επισωμένων, αυτοί διεκρούσαντο. Κάκεινοι μέν εις υίοθεσίαν καλούμενοι, προς τήν των κυνών συγγένειαν έξέπεσον. Ήμεϊς δέ κύνες όντες Ισχύσαμεν διά τήν τού

Θεού χάριν αποθέσθαι τήν προτέραν άλογίαν και προς τήν των υϊών αναβήναι τιμήν... "Ούκ έστι καλόν, φησί, λαβείν τόν άρτον των τέκνων και βαλείν τοις κυναρίοις". Βούλει μαθείν πώς οί πρότερον όντες κύνες ήμεϊς έγενόμεθα τέκνα; "Όσοι δέ έλαβον αυτόν, φησίν, έδωκεν αυτοίς έξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι". Ουδέν άθλιώτερον εκείνων, των πανταχού κατά τής έαυτών σωτηρίας τρεχόντων. Και γάρ ότε έδει τόν νόμον τηρείν, κατεπάτησαν. Και νύν ότε αναπέπανται ό νόμος, φιλονεικοϋσιν αυτόν τηρείν. Τί γένουι' άν αυτών έλεινότερον, οί μή τή παραβάσει τού νόμου μόνον, άλλά και τή φυλακή τού νόμου τόν Θεόν παροξύνουσι; Διά τούτο φησι, "σκληροτράχηλοι και άπερίτμητοι τή καρδιά, υμεϊς άεί τῷ Πνεύματι τῷ άγίῳ αντιπίπτετε" ού τῷ παραβαίνειν τά νόμιμα μόνον, άλλά και τῷ φυλάττειν έθέλειν άκαιρώς» (Κατά Ιουδαίων Α' 1: PG 48, 845-846).

Στό άνωτερο χωρίο έχουμε κριτική, πού συνιστά έρμηνεϊα τής πορείας τής θείας οικονομίας. Ό Χρυσόστομος δέν κρίνει τούς Ιουδαίους από τήν οικονομική τους ευμάθεια ή τήν προσήλωσή τους στά έθιμα τής φυλής, ούτε από τήν νομιμότητα ή τήν παιδεία και τήν κοινωνικότητά τους, όπως π.χ. έκανε ό διάσημος τής έποχής ρήτορας και σοφιστής Λιβάνιος. Κρίνει ως άνθρωπος πού είναι βέβαιος ότι κινείται στό ρεύμα, στην πορεία, τής θείας οικονομίας. Κρίνει ως πιστός έφαρμοστής τού θείου θελήματος, τό όποιο και συνιστά μέτρο κρίσεως γιά όποιονδήποτε άνθρωπο και όποιαδήποτε πράξη. Και γιά τούς Ιουδαίους έχει τό ίδιο μέτρο κρίσεως, τό εάν και κατά πόσον δέχτηκαν τήν θεία οικονομία, τό σχέδιο τού Θεού, γιά τούς έαυτούς τους και τήν ανθρωπότητα ολόκληρη.

Βάσει αυτών αναλύει κι έξηγει μ' έμφαση και ζωηρά χρώματα τήν στάση των Ιουδαίων έναντι τού θείου σχεδίου. Και αυτά σέ αναφορά προς τούς χριστιανούς, πού είναι όσοι Ιουδαίοι κι έθνικοί δέχτηκαν τήν θεία οικονομία.

Οἱ Ἰουδαῖοι, λοιπόν, εὐεργετήθηκαν μὲ ἀγαθὰ οὐράνια, τὰ ὅποια ὁμως ἀπέρριψαν. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀποκάλυψη κυρίως καὶ τὴν διδασκαλία τῶν προφητῶν, πού πρῶτοι αὐτοὶ δέχτηκαν ὡς «ἥλιον τῆς δικαιοσύνης», ἀλλὰ πού παραταῦτα βρίσκονται τώρα στὸ σκοτάδι, γιὰτὶ ἀπώθησαν τὴν «ἀκτίνα», τὸ φῶς. Ἀντίθετα οἱ χριστιανοί, πού στὴν πλειοψηφία τους —πλὴν τῶν ἐξ Ἰουδαίων χριστιανῶν— ζοῦσαν στὸ σκότος, ἀγνοώντας τὴν θεία ἀποκάλυψη στὸ πλαίσιο τῆς Π.Δ., δέχτηκαν τὸ φῶς, τὴν θεία ἀλήθεια, καὶ ἀπαλλάχτηκαν ἀπὸ τὸ σκοτάδι. Οἱ Ἰουδαῖοι εὐτύχησαν νὰ εἶναι «κλάδοι» «τῆς ρίζης τῆς ἀγίας», τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ. Αὐτόβουλα ὁμως ἀποκόπηκαν καὶ ἄρα δὲν συνιστοῦν τὴν συνέχεια τῆς ἀγίας «ρίζης». Ἀντίθετα οἱ χριστιανοί, πού πρῶτον ὡς ἔθνηκοι δὲν εἶχαν σχέση μὲ τὴν ἀγία ρίζα, εὐπειθήσαν, δέχτηκαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔδωσαν καρπὸ εὐσεβῆ. Ἄρα, γιὰ τὸν Χρυσόστομο τὴν πραγματικὴ συνέχεια τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ ἀποτελοῦν οἱ χριστιανοί, ἡ Ἐκκλησία.

Κορυφώνει τὶς ἐπισημάνσεις του μὲ τὴν ἀναφορά στὴν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο προφήτευσαν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους διάβαζαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἀντίθετα οἱ χριστιανοί, πού δὲν ἄκουσαν ὡς ἔθνηκοι τοὺς προφήτες, δέχτηκαν τὸν «προφητευθέντα» Χριστό, τὸ ὕψιστο ἀγαθό. Ἔτσι, τὸ ἀγαθὸ τοῦτο, πού πρόσφερε στοὺς Ἰουδαίους ὁ Θεός, τὸ ἀπώθησαν καὶ τὸ ἄδραξαν ἄλλοι. Τί ἄλλο φοβερῶτερο θὰ μπορούσαν νὰ πάθουν, ὥστε νὰ θεωρηθοῦν «ἄθλιοι» καὶ «ταλαίπωροι», ὅπως τοὺς χαρακτηρίζει ὁ Χρυσόστομος, ἐξηγώντας καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐπιθέτων αὐτῶν. Δὲν εἶναι τὸ μῖσος τοῦ πού τὸν ὀδηγεῖ στοὺς χαρακτηρισμοὺς, ἀλλὰ ἡ θλιβερὴ συμπεριφορὰ τους ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ὀξύτερος ὁ Χρυσόστομος, παραμένοντας ὁμως βιβλικός. Οἱ Ἰουδαῖοι κλήθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸ σὲ υἰοθεσία, τὴν ὁποία ἀρνήθηκαν καὶ τὴν ὁποία δέχτηκαν οἱ νῦν χριστιανοί, πού, ὄντας ἐκτὸς Ἰσραὴλ, χαρακτηρίζονταν «κύνες» (Ματθ. 15, 26). Στὴν κατάσταση ὁμως αὐτὴ κατήνησαν αὐτοὶ πού ἀρνήθηκαν τὴν υἰοθεσία, τὸ θεῖο θέλημα. «Τέκνα Θεοῦ»

πλέον καὶ λαὸς ἐκλεκτός εἶναι ὅσοι δέχτηκαν τὸν Χριστό (Ἰωάν. 1, 12), αὐτὸν πού προφήτευσαν οἱ προφῆτες. Πῶς, λοιπόν, δὲν εἶναι δυστυχεῖς οἱ Ἰουδαῖοι, πού ἔτσι ἐκδίωξαν τὴν σωτηρία τους;

Θεωρώντας ὁ Χρυσόστομος καὶ κρίνοντας τὴν τακτικὴ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὶς ἡμέρες του, διαπιστώνει τὴν συνεχῶς ἀντίθετη πορεία τους, πού διακρίνεται σὲ δύο φάσεις. Στὴν ἐποχὴ τῆς Π.Δ., ὅταν ὄφειλαν νὰ τηροῦν τὸν Νόμο, αὐτοὶ τὸν καταπατοῦσαν, ὅπως τοὺς καταμαρτυροῦν οἱ προφῆτες. Στὴν ἐποχὴ τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὄφειλαν ν' ἀφήσουν τὸν Νόμο, πού ἦταν μόνον προπαρασκευαστικός, ἐπιμένον νὰ ζοῦν μὲ αὐτόν. Τώρα πού ὁ Νόμος ξεπεράστηκε, αὐτοὶ ἀγωνίζονται νὰ τὸν τηρήσουν. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ, καταλυτικὴ ριζικά τοῦ θεοῦ θελήματος, τοὺς ἀποδεικνύει «ἐλεεινοὺς», ἐφόσον ἐξοργίζαν τὸν Θεό, μὴ τηρώντας ἄλλοτε τὸν Νόμο, καὶ τὸν ἐξοργίζουν τηρώντας τὸν τώρα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (Πράξ. 7, 51), ἀκολουθώντας τὸν προφήτη Ἡσαΐα (63, 10) καὶ ἄλλα παλαιδιαθηκικά κείμενα, χαρακτηρίζει τοὺς ἔβραίους «σκληροτράχηλους» καὶ «ἀπερείτητους» κατὰ τὴν καρδιά, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀντιστρατεύονται πάντοτε στὸ ἅγιο Πνεῦμα, στὸ θέλημα ἐπομένως τοῦ Θεοῦ. Αὐτὰ υἰοθετεῖ ὁ Χρυσόστομος καὶ τίποτε περισσότερο.

Σημ. (ΛΜΔ) Εἶναι λοιπόν φανερό ὅτι ὁ υπερεθνικισμὸς τῶν Ἑβραίων, (Ἑβραϊσμὸς ἢ Σιωνισμὸς ὅπως συνήθως λέγεται) εἶναι στὴν πραγματικότητα τὸ πνεῦμα τῆς ἀρνήσεως τῆς χάριτος καὶ ἡ ἐπιμονὴ στὶς κακοδοξίες τοῦ παρελθόντος, γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ Χριστιανοὶ γνωρίζομε ὅτι υπηρετοῦν τὸ μυστήριον τῆς ανομίας. Ἔτσι μ' αὐτὸ τὸν ὀρισμὸ οἱ Ἕλληνες πού κολλάνε στὸ εἰδωλολατρικὸ τοὺς παρελθόν, δὲν ἀπέχουν ἀπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα. Καὶ παρ' ὅλο ὅτι κρύβονται πίσω ἀπὸ διαφορετικὴ εθνότητα ἐν τούτοις στὸ πνευματικὸ πεδίο οἱ ἐνέργειες ταυτίζονται.

Βρίσκουμε δηλ. τὸν ἀναζωπυρούμενο στὶς μέρες μας Σιωνισμὸ, νὰ ταυτίζεται ἀπὸ ἀποψη πνευματικὴ μὲ τὸν νεο-εδωλολατρικὸ Ἑλληνισμὸ, καὶ ἐνῶ θέλουν νὰ φαντάζον ἀντίπαλοι, στὴν πράξη τους ἐνώνει ἓνας κοινὸς στόχος: Ἡ προετοιμασία τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀντιχρίστου! Ἀντιθέτως κάποιοι Ἑβραῖοι πού προσήλθαν στὴν Ὀρθοδοξία, δὲν θεωρεῖται ὅτι ἐργάζονται πλέον στὸν «παλαιό» ἄνθρωπο ἀλλὰ στὸν νέο πού δὲν υπηρετεῖ ράτσες καὶ γήινους σκοποὺς, ἀλλὰ εἶναι πνευματικός, μὲ Ουράνιο φρόνημα, ὁ ὁποῖος ἀγκαλιάζει μὲ Θεϊκὰ χαριτωμένη ἀγάπη ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ φυλές.

Καὶ ἐπειδὴ σ' αὐτὸν τὸν χαριτωμένο ἄνθρωπο δὲν ὑπάρχει ἡ βαρβαρότητα τῆς κακῆς βούλησης πρὸς τὸν συνάνθρωπό του, τότε αὐτὸς σίγουρα εἶναι κατὰ τοὺς φιλοσοφημένους προγόνους μας «Ἕλληνας» στὴν ψυχὴ. Ἀντίθετα σήμερον μερικοὶ «Ἕλληνες» εἶναι καὶ χειρότεροι ἀπὸ τοὺς «Ἑβραῖους» ἀλλὰ καὶ «Βάρβαροι». Διότι ἀν δὲν εἶναι βάρβαροι, πού εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ ἀρετὴ τους ἐκ τῶν ἔργων τους; Εἶναι δυνατόν πχ. νὰ εἶναι ἀπόγονοι σοφῶν οἱ νεο-εἰδωλολάτρες Ἕλληνες πού θεοποιοῦν τὰ πάθη τους, πού ἀνιπροσωπεύονται ἀπὸ τοὺς ἐπίσης ἐμπαθεῖς θεοὺς τους οἱ ὁποῖοι θεωρεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει κακία πού νὰ μὴ διέπραξαν; Μάλλον ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ἀπόγονοι τῶν ξεπεσμένων Ἑλλήνων πού ὅμοιοί τους υπήρχαν καὶ στὴν ἀρχαιότητα, καὶ σαν ἐχθροὶ τοῦ καλοῦ, ἐναντιωνόντουσαν στους τότε ἀληθινὰ σοφοὺς. Καὶ ὅταν οἱ σοφοὶ ἐρευνούσαν τὰ μεγάλα υπαρξιακὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοὶ κατεγίνοντο στὶς ζωῶδες γιορτές τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἢ συναγωνίζοντουσαν στὴν κακία τους δαίμονες μὲ τὸ νὰ βολεύονται σὲ σοφιστίες πού στρέφονταν, ἐναντι ἀμειβῆς, κατὰ τῆς Ἀλήθειας. Σίγουρα ἡ προσφορὰ τους στὸν πολιτισμὸ τῆς ἐποχῆς εἶναι ἀρνητικὴ καὶ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ κάλλιστα σαν βαρβαρότητα. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀναφέρομε, ἐξ ἀντιθέτου, παράδειγμα ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀληθινὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαιότητος, ἀρκεῖ νὰ δοῦμε ἓνα διακεκριμένο μαθητὴ τοῦ μεγάλου σοφοῦ Ἀριστοτέλη: Τὴν ἐντυπωσιακὴν περίπτωση τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, πού ἡ ἀρετὴ του ξεπερνάει σὲ πολλὰ σημεῖα, καὶ κυρίως στὴν ἰκανότητα νὰ κυριαρχεῖ πάνω στὸν ἐαυτὸ του, ὅλους τοὺς συγχρόνους του, καὶ ὄχι μόνον αὐτοὺς, τόσο πού ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης τὸν θεωρεῖ ἐν πολλοῖς πρότυπο καὶ γιὰ τοὺς Χριστιανούς Μοναχοὺς!

Εἶναι τέλος, ἐπιβεβλημένο νὰ μὴ μείνομε μόνον στα ἐλαττώματα τῶν λαῶν, ἀλλὰ νὰ ἐξετάσομε τὴν θετικὴν προσφορὰ τους πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Στο πνεύμα αυτό κινούμενος ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως προσδιορίζει την κυριότερη συνεισφορά των λαών στο δρόμο προς την Πνευματική τελείωση της ανθρωπότητας, και ιδιαίτερα των τριών λαών: Ιουδαίων, Ελλήνων και Ρωμίων:

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ: “Περί Αθανασίας ψυχής και Ίερών Μνημοσύνων”

Ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύπτει ἀνώτερόν τινα σκοπὸν κείμενον ὑπεράνω τῆς δράσεως καὶ ἐνεργείας τῶν ἐθνῶν, ἅτινα φαίνονται ὑπέκοντα μυστικῶς εἰς τὴν ἐπιβάλλουσαν φωνὴν τοῦ διευθύνοντος τὰ πάντα Θεοῦ.

§ κ'. Ἱστορικαὶ μαρτυρίαι.

Ἰον. Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους κατὰ θεϊαν πρόνοιαν δι' ἓν σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Ἡ ἱστορία ἢ ἱστοροῦσα τὴν γένεσιν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἔθνος ἔνδοξον καὶ μέγα, γνωρίζει πᾶσιν ὅτι ἐξ ἑνὸς μόνον ἀνδρὸς ὡς ἐκ ρίζης γεγηρακυίας δρυὸς ἀνεβλάστησε καὶ ἀνεδείχθη ἔθνος, ὅπερ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν φρονημάτων τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἡ τρανοτάτη μαρτυρία ἢ κυροῦσα τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου.

. . . Πόθεν

ὄλα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα δαψιλῶς ἀπολαύει σήμερον ἡ ἀνθρωπότης; Ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι πάντα ταῦτα ἐκ τοῦ Χριστιανισμοῦ προήλθον.

Ὁ Χριστιανισμὸς ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἡ τελεία ἀλλοίωσις τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐθνῶν, ἡ ἀληθὴς αὐτῶν ἀναγέννησις, ἡ γνῶσις τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἡ μεταβολὴ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτευμάτων, τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν φρονημάτων, τῶν αἰσθημάτων καὶ πόθων, εἰς μόνον τὸν Χριστιανισμὸν ὀφείλονται· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ πρώτου γενάρχου τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους εὐλογήθησαν ἅπαντα τὰ ἔθνη καὶ εὐλογεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ παντός τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ὅποια ἀκριθὴς ἔκβασις τῶν προειρημένων ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ εὐλογηθήσονται τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ὅποια τρανοτέρα ἄλλη μαρτυρία τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον; Τίς δὲν ἀνακαλύπτει τὴν γενομένην ἀποκάλυψιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων; Φρονῶ ὅτι μόνη ἡ σχέσις ὅτι ἐκ γενεᾶς ξένου τινὸς ἐπήλυδος κατοικοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ καὶ ἀναμωρφοῦ τῆς τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ γενεὰ αὕτη μετὰ περιπετειώδη βίον πλήρη κινδύνων καὶ διωγμῶν ἀνεδείχθη ἔθνος μέγα καὶ ἔδρασεν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος, μόνη αὕτη ἡ σχέσις εἶναι ἱκανὴ καὶ ἐπαρκὴς νὰ μορφώσῃ ἐν ἡμῖν τὴν πεποίθησιν, ὅτι πάντως ὁ μέγας οὗτος γενάρχης τοῦ γένους τούτου ἐκλεκτὸς θὰ ἦτο τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος αὐτοῦ, καὶ ὅτι τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἔτυχεν ἰδιαιτέρας προνοίας παρὰ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, καὶ ὅτι ὄντως οὗτος ὁ Θεὸς διηύθυνεν αὐτοῦ τὰς τύχας διὰ τὸν μέγαν σκοπὸν τὸν οὕτως ἐμφαντικῶς σήμερον ἀποκαλυπτόμενον. . . .

2ον. Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ θείαν πρόνοιαν διὰ τὸ αὐτὸ σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀρχεται ἐξετάζουσα αὐτὸ ὡς ἔθνος· ἐξ αὐτῆς μαθαίνομεν, ὅτι αἱ ἐπιστῆμαι, αἱ τέχναι καὶ ἡ φιλοσοφία εἰσὶν ὁ λαχὼν κληρὸς τῷ Ἑλληνι. Ἐραστῆς τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀληθοῦς, εἰργάσθη ἐκθύμως εἰς τελείωσιν τῶν παραδοθέντων αὐτῷ καὶ εἰς ἀνεύρεσιν νέων ἔργων τῆς διανοίας. Ἔθνος φύσει ἀγαθόν, διεκρίνετο διὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸν αὐτοῦ πνεῦμα. Ὁ διακαέστερος τῶν πόθων του ἦν νὰ μεταδώσῃ τὰς ἑαυτοῦ γνώσεις καὶ ποιήσῃται κοινωνοὺς τῶν ἑαυτοῦ ἀγαθῶν καὶ τοὺς ἄλλους. Ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ τῷ ἐπέβαλλεν ὡς καθῆκον τὸν ἐξευγενισμόν τῶν ὁμοίων αὐτῷ, ἐν δὲ τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἀνεύρισκε τὴν πλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ πόθων. Ὁ πόθος οὗτος ἦν ἀπλετος. Ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ πρὸς τὸν γνωστὸν τότε κόσμον τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ὅλας τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ἀρετάς, ἀλλ' ἡ πλήρωσις τοῦ πόθου τούτου ἀπῆτει καὶ ἐπιβάλλουσαν καὶ ἰσχυρὰν δύναμιν. Ἡ ἀδυναμία εἶναι ἀνίσχυρος διὰ μέγαρα ἔργα. Ἡ πλήρωσις τοῦ ἔργου ἦτο ἀναγκαία καὶ ὁ Θεὸς λαμβάνει μέρος συνεργόν· ἀναδεικνύει τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἕτερον Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, ἵνα ὑποτάξῃ πνευματικῶς τὰ ἔθνη καὶ προπαρασκευάσῃ αὐτὰ διὰ τῆς σοφίας καὶ ἐπιστήμης, μεταδίδων εἰς αὐτὰ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα· πληροῦται δὲ αὐθις τὸ εἰρημένον, ὅτι ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγένετο ὁ διδάσκκλος τοῦ ἐπιδεκτικοῦ σοφίας κόσμου. Ἐάν τις φιλοσοφήσῃ ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θέλει ὁμολογήσῃ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεφάνη, ὅπως διὰ τῆς φιλοσοφίας συνδράμῃ καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς θείας βουλῆς τῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· διότι ἅπας ὁ βίος αὐτοῦ περὶ τὸν σκοπὸν τούτον ἔδραμεν. Ὁ περιβληθεὶς τὸν ἑλληνικὸν χιτῶνα Χριστιανισμὸς, ὁ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ σοφίας σαγηνεύσας τὸν κόσμον, ὁ τὰς ὑποθήκας καὶ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἑαυτοῦ ταμιεύσας, καὶ δι' ἑλληνικῶν ἱερῶν καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ τῆς πίστεως καὶ λατρείας κανονίσας, εἶναι ἰκανὴ τῆς ἀληθείας ἀπόδειξις. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐξίσταξεν τὸν ἐταστικὸν ἐρευνητὴν εἶναι ἡ πολυχρόνιος καὶ μακράων μονομερῆς ἐργασία τῶν δύο τούτων λαῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἰουδαϊκοῦ, οἵτινες καίτοι πόρρω ἀπ' ἀλλήλων ἔζησαν, ἐν τούτοις οὕτω σφιγκτῶς συνέκλωσε τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἡ θεία πρόνοια ἢ εὐθύνουσά τὰ πάντα, ὥστε ἀμφοτέροι περὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ νὰ ἐργάζωνται καὶ ταύτοχρόνως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς καὶ νὰ δράσωσιν ἐκ συμφώνου, ὁ μὲν ὡς θεόπνευστος, ὁ δὲ ὡς φιλόσοφος, καὶ νὰ ἐνωθῶσιν οὕτως ὥστε ὁ μὲν νὰ εἶναι ἡ ψυχὴ, ὁ δὲ τὸ σῶμα· πῶς δύο κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων ἔθνη διαφέροντα τοσοῦτον ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τε τὸ θρήσκευμα, τὰ

ἦθη, τὰ ἔθιμα, τὴν ἀνάπτυξιν, τὸ φρόνημα, τὸ πολίτευμα, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλα, καὶ χωριζόμενα μᾶλλον ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν χαρακτῆρων, καὶ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐκ τῶν μακρινῶν διαστάσεων τῶν χωριζουσῶν τὰς χώρας αὐτῶν, συνειργάσθησαν δι' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν; ἀκατανόητον, ἐὰν μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν· ἡ θεία πρόνοια προσεκάλεσε τὰ τέκνα τοῦ Σὴμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ, ὅπως συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ θεία πρόνοια ὠδήγησε τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπως ἐπικοινωνήσωσιν οἱ δύο λαοί. Οἱ προφῆται τῶν Ἰουδαίων προανήγγειλαν τὴν μέλλουσαν ταύτην ἐπικοινωνίαν. Ὁ Δαυιὴλ ἐστόρησεν αὐτήν, ὁ δὲ νέος Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶδε τὸν Ἀκρῶν ὑποδεχόμενον αὐτὸν νικητήν. Ἡ ἱστορία πλέον μαρτυρεῖ τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἐξετάσωμεν ἤδη καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ ἴδωμεν πῶς συνειργάσθη μετὰ τῶν προγενεστέρων ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ τέλους.

3ον. Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἔθνους πολιτικῶς κατὰ πρόνοιαν Θεοῦ, διὰ τὸ αὐτὸ σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἡ θεία πρόνοια ἤγειρεν ἐκ σμικρῶν τὸ μέγα Ρωμαϊκὸν κράτος, ὅπως συνεργασθῇ ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ κοσμοκράτωρ Ρώμη ἀναπτυχθεῖσα κατὰ τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ τάσεις καὶ ἀναδειχθεῖσα ἔθνος μέγα εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τοῦ λελογισμένου τέλους. Ἡ Ρώμη καθυποτάξασα τὸν κόσμον προῦλενε τὴν ὁδὸν τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν λαῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον ἑνὸς αὐτοκράτορος, παρεσκεύασε τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῆς νέας λατρείας, δι' ὧν ἐνισχύθη ἡ νέα Ἐκκλησία καὶ ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κῦρος τῆς κηρυχθείσης ἀληθείας εἰς πάντας τοὺς τότε γνωστοὺς λαοὺς, καὶ νὰ δώσῃ αὐτοῖς νόμους, καθ' οὓς ὄφειλον νὰ κανονίσωσι τὰς σχέψεις, τὰ φρονήματα, τὰ διανοήματα, τὰ αἰσθήματα, τὰ ἦθη καὶ τὴν λατρείαν αὐτῶν· πρὸς τὸν μέγαν σκοπὸν μεγάλη ἀπητεῖτο δύναμις· διὰ ταύτης ἐφρουρήθη καὶ περιεχαρακώθη ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια. Αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ὀφείλονται εἰς τὴν παντοκρατορίαν τῆς Ρώμης· ἡ συνεργασία αὕτη τῆς Ρώμης εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν προειρημένων δύο ἐθνῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ δύναται ἄρα γε νὰ θεωρηθῇ τυχαῖον γεγονός; εἶναι δυνατόν νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι αἱ τρεῖς μέγισται δυνάμεις αἱ συγχρατοῦσαι καὶ διευθύνουσαι τὴν ἀνθρωπότητα, ἤτοι ἡ λατρεία τῆς καρδίας, ἡ φιλοσοφία τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος, τυχαίως συνητηθήσαν ἐν τῷ κοινῷ σταδίῳ πρὸς πλήρωσιν τοιοῦτου μεγάλου ἔργου; Ἡ παραδοχὴ τῆς τύχης τοσοῦτον καθίσταται ἀπαράδεκτος, ὅσον τὰ πράγματα παρουσιάζονται σκόπιμα προβουλεωμένα καὶ ἐκτάκτου μεγέθους, ὅσον τὸ ἔργον φαίνεται ὑψηλὸν καὶ θεῖον. Ἰουδαϊσμός, Ἑλληνισμός καὶ Ρωμαϊσμός τρία ἀντιθετὰ ἔθνη διὰ τὴν ἐναντίαν ἐκάστου μὀρφωσιν ἀνεπαισθητῶς συνεργάζονται καὶ ὑπηρετοῦσι τὴν θεῖαν βουλήν πρὸς ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ὑψηλὴ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων φαίνεται ἐπιδεικνυομένη καὶ ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα. Ἐπισκοπήσωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν τούτων μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ ἔργου δι' ὃ ἐκλήθησαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἀνὰ ἓν ἀποσύρεται τῆς σκηνῆς· πρῶτον τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἐγκαταλείπει αὐτήν, ἵνα μὴ πλέον ἐμφανισθῆ ἐπ' αὐτῆς. Τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀκολουθεῖ ἡ Ρώμη, ἣτις μένει μικρὸν ἔτι ἵνα ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς παγιώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ πρὸς ὃν προώρισται νὰ παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἐν βραχεῖ παραδίδει καὶ ἀποσύρεται τῆς σκηνῆς διὰ παντός. Ἡ αὐθαίρετος καὶ ἀπότομος μετατόπισις τῆς ἑδρας τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους ἀπὸ τῆς Ρώμης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτο ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῆς ἐξουσίας τοῦ Ρωμαϊσμοῦ εἰς τὸν χριστιανισμὸν τὸν μέλλοντα ἀναμορφωτὴν τοῦ κόσμου, ὅστις νέον προώρισται νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον ἐπὶ τῆς μεγάλης σκηνῆς τοῦ κόσμου. Ὁ κληρονόμος ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχήν, ὃ δὲ κληροδότης μετ' ὀλίγον παραδίδεται εἰς τὸ μοιραῖον τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ἡ Ρώμη ὑφίσταται τὴν κοινὴν τύχην, ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν τῆς. Τὸ Βυζάντιον, ἡ νέα Κωνσταντινούπολις ἀνεγείρεται ἀντὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Τὸ Εὐζαντινὸν κράτος δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ ρωμαϊκὸν κράτος· ἡ ἰδρυσις τῆς νέας Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μετὰ τῆς νέας αὐτῆς πρωτεύουσας οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὴν παλαιὰν αὐτοκρατορίαν, διότι οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἔχει προορισμὸν. Τὴν τύχην τῆς Ρώμης μετ' ὀλίγον βλέπομεν ἐμφανιζομένην καὶ ἐν Ἀθήναις.

Τὸ νέον χριστιανικὸν κράτος βλέπον τὸν παλαιὸν ἑλληνισμὸν ἀντιστρατευόμενον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ταχθέντος αὐτῷ καθήκοντος, καίτοι συμπαθεῖ πρὸς αὐτὸν δρῶν ὅμως ὑπὸ τὸ κράτος ἀνωτέρας θελήσεως καταλύει τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξιν τοῦ γηράσαντος ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἐπὶ δώδεκα ὅλους αἰῶνας ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ἡ κοινὴ τοῖς ἀνθρώποις μοῖρα ἐπέφερε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πεπρωμένον τέλος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἰουστινιανοῦ κατέλυσε τὴν ἤδη πρὸ πολλοῦ τὰ λείψια πνέουσας ἑλληνικὴν πολυθείαν, τὴν ὑποστηρίζουσαν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Τοιοῦτοτρόπως τὰ τρία ταῦτα ἔθνη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς ἀποσύρονται τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ καταλείπουσιν ἐλευθέραν τὴν δρᾶσιν εἰς τὸ ἀναφανέν ἐπὶ τῆς σκηνῆς νέον πρόσωπον. Ὁ χριστιανισμὸς ὡς ἠθικὸν πρόσωπον ὤφειλε νὰ λάβῃ καὶ ἐξωτερικὴν τινα παράστασιν, ὅπως δρᾶ ὠρισμένως καὶ ἐπιτυχῶς. Ἐκ τῶν συγκροτούντων αὐτὸν στοιχείων τὸ πνευματικώτερον ἦν τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο, διὸ ἐθεωρήθη καὶ ὡς καταλληλότερον καὶ ἀρμοδιώτερον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ. Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐπαναφέρει αὖθις τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ νέαν μορφήν, ὑπὸ νέον ἔνδυμα ὑπὸ τὴν πορφυρίδα τοῦ χριστιανισμοῦ ὅπως ἐξυπηρετήσῃ διὰ τῶν πλεονεκτημάτων του τὸν μέγαν σκοπὸν.

Ὁ χριστιανισμὸς ἐν τῷ Βυζαντινῷ κράτει τῇ προσλήψει τῶν ἑλληνικῶν στοιχείων μορφοῦται εἰς νέον ἔθνος. Τὸ νέον ἔθνος ἀκμαῖον καὶ ζωηρὸν συναισθανθὲν τὸν μέγαν προορισμὸν του ἀπεξένω-

σε τὰ ἀγνοήσαντα τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἀλλοίωσιν στοιχεῖα καὶ ἀντενεργήσαντα πρὸς αὐτήν. Τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐργασθὲν μετὰ ζήλου καὶ ζέσεως ἐν τῷ νέῳ σταδίῳ ἀνεδείχθη τὸ πρωτεῦον ἐν τῷ νέῳ ἔθνει εἰς ὃ ἔδωκε καὶ τὸν ἴδιον χαρακτήρα. Τὸ ἀποκοπὲν μέρος τάχιστα ἀπερροφήθη καὶ οὐδεμία δύναμις ἠδυνήθη νὰ τὸ συγκρατήσῃ· μάτην ἐζήτησαν φιλόσοφοι καὶ αὐτοκράτορες νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτό· ὁ παλαιὸς Ἑλληνισμὸς ὡς συνδεδεμένος μὲ τὴν παλαιὰν λατρείαν δὲν ἠδυνήθη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ νὰ κρατηθῇ· ἡ πτώσις τῆς ἀρχαίας λατρείας ἐπέφερε καὶ τὴν πτώσιν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ. Αἱ προσπάθειαι τοῦ Ἰουλιανοῦ ἵνα ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ ἤδη ἀποσυρθέντα ἔθνη τὸν Ἑλληνισμὸν, Ρωμαϊσμὸν καὶ Ἰουδαϊσμὸν οἰκτρῶς ἐναυάγησαν, διότι ἑτέρα δύναμις, ὁ μέγας δραματοουργὸς ἑτέραν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀνεβίβασε παράστασιν· ἑτέρα σκηνὴ τοῦ δράματος ἤδη παρίστατο· τὰ δὲ πρὸ ὀλίγου ἀποσυρθέντα πρόσωπα, τὰ τοσοῦτον ἐκθαμβώσαντα διὰ τῆς τέχνης, τῆς σοφίας, τῆς ἰσχύος καὶ τῆς λατρείας καὶ τῆς λοιπῆς λαμπρότητος τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ἦσαν ὅλως ἀκατάλληλα· διὸ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἱστορίας τῶν τριῶν τούτων ἐθνῶν διδασκόμεθα, ὅτι ἐστὶ μέγας νοῦς ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων, ὅστις ἰθύνει τὰς ἐνεργείας τῶν ἐθνῶν δι' ὅλως ἀκαταλήπτου ἐπιρροῆς εἰς ἓν σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος, ὅπερ ἐστὶν αὐτὴ ἡ τελείωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι λοιπὸν δυνατὸν ὁ ἀνθρωπος, τὸ ἀντικείμενον τῆς θείας προνοίας νὰ ἀπολλύηται ἐν τῷ τάφῳ; Εἶναι δυνατὸν ἡ θεία πρόνοια νὰ διευθύνῃ τὰς ἀνθρωπίνους τύχας διὰ μάταιον λόγον; οὐχί, μυριάκις οὐχί. Ὁ Θεὸς προνοεῖ διὰ τὸν ἀνθρωπον, διότι οὗτος προῦρισται τελειούμενος νὰ ζήσῃ καὶ πέραν τοῦ τάφου. Οὗτος δὲ ὁ λόγος δι' ὃν καὶ ὁ προφητὰν ἔκθαμβος ἐπερωτᾷ τὸν Θεόν: «Τί ἐστὶν ἀνθρωπος ὅτι μιμησκή αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;» Ὁθεν ὁ ἀνθρωπος εἶναι ὄν λογικόν, ἔχει ψυχὴν ἀθάνατον καὶ ἐπλάσθη διὰ τὴν ἀθανασίαν.

Σημ. (ΛΜΔ): Δεν υπάρχουν λοιπὸν διακρίσεις μεταξύ των ἐθνῶν παρά μόνον σε σχέση με τὴν πνευματικὴ τους πρόοδο. Διότι αν δεν φωτίζονταν ἀπὸ το Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη θα ἦταν εἰδωλολάτρες ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: “Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **12-2** οἶδατε ὅτι, ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἠγεσθε ἀπαγόμενοι” Κορ. Α ἐπ. κεφ.ΙΒ, **Και παρακάτω:** “**12-13** καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν. **12-14** καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά.” **Και μάλιστα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνώνει τοὺς λαοὺς:** “**3-27** ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. **3-28** οὐκ ἐνὶ Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐνὶ δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **3-29** εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.” Γαλ. κεφ.Γ. **Αλλὰ ἡ ἑλλειψη διακρίσεων ἀπὸ τῆς μεριά τοῦ Θεοῦ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ σχέδιο σωτηρίας των Εβραίων, μετὰ ἀπὸ τῆς σωτηρίας των ἐθνῶν. Ἐτσι ολοκληρώνεται τὸ μυστήριον τῆς Θείας Οικονομίας δια τῆς ὁποίας ὁδηγήθηκαν στὴν σωτηρία ὅλοι οἱ λαοὶ που ἀποτελοῦν τὸν πνευματικὸ Ἰσραήλ:** “**11-25** Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε παρ’ ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῶ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὔ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθη, **11-26** καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται...” Ρωμ. κεφ. 11.

Ας προσέξουμε την τελευταία πρόταση του Αποστόλου. Η λέξη Ισραήλ αναφέρεται δύο φορές, αλλά με διαφορετικό νόημα. Στην φράση “πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν” εννοείται ο Ισραήλ σαν έθνος σύμφωνα με το κληρονομημένο όνομα από τους κατά σάρκα προγόνους του. Στη φράση που ακολουθεί όμως “καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται” ο Ισραήλ είναι **ο πνευματικός Ισραήλ, είναι η Εκκλησία των σωζομένων, δια του Κ. Ι. Χριστού, από κάθε φυλή και γλώσσα επίγεια από Αδάμ μέχρι τον τελευταίο σωζόμενο άνθρωπο έως και τη 2α Παρουσία.** Στην Εκκλησία των επί γης σωζομένων προστίθενται και οι Ουράνιες λογικές υπάρξεις που κρατήθηκαν στη θέση που τους όρισε ο Θεός, χωρίς να ξεπέσουν (από υπερηφάνεια όπως ο Σατανάς και οι παρασυρθέντες από αυτόν), και οι οποίες ονομάζονται, γενικά, Άγγελλοι.

Είναι ίδιο των αδαών και των πλανεμένων να μπερδεύουν τις έννοιες των Γραφών, και κυρίως όσων δεν δέχονται τις συμβουλές των Αγίων για να τις ερμηνεύσουν σωστά. Αυτό συχνά παρατηρείται στους Προτεσταντικούς κύκλους, και αν δεν προσέξουν και οι Ορθόδοξοι που διαβάζουν αδιακρίτως βιβλία των κύκλων αυτών θα κολλήσουν ιδέες ξένες προς την Αλήθεια. Από τέτοιες ιδέες επωφελούνται κάποιοι για να προωθήσουν ιδιοτελείς σκοπούς. Μεταξύ αυτών είναι και οι υπερεθνικιστές Εβραίοι που ακριβώς στηριζόμενοι στην αδιακρίσία αυτών των ανθρώπων και επομένως την αδυναμία να κατανοήσουν την διαφορά του κοσμικού από τον πνευματικό Ισραήλ, έχουν πείσει αρκετούς Χριστιανούς της Δύσης ότι ο Ισραήλ που είναι ευλογημένος κατά τις γραφές και που θα σωθεί είναι το κράτος του Ισραήλ και οι φίλοι του!!!

Είναι απαραίτητο να συμπαθούμε τον Ιουδαϊκό λαό που τώρα βρίσκεται υπό καταπίεση κάτω από δικούς του άρχοντες, αφανείς τους περισσότερους και διαμένοντας μάλιστα τους περισσότερους εκτός Ισραήλ, οι οποίοι όμως εμφανίζονται σαν Εβραίοι, ενώ δεν είναι Εβραίοι, αλλά έχουν πουλήσει τον εαυτό τους στο χρήμα, αποτελώντας πλέον οπαδούς του Μαμωνά (δαίμονος του χρήματος). **“3-9 ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε”** όπως λέγει στην Αποκάλυψη ο ίδιος ο Κύριος προς τον Άγγελλο (επίσκοπο) της Εκκλησίας της Φιλαδελφείας.

Πολλοί είναι οι Ιουδαίοι κρυφοχριστιανοί και αυτοί μόλις γνωρίσουν τον πλούτο της Ελληνικής Ορθόδοξης γραμματείας θα γίνουν οι καλύτεροι φίλοι μας, όπως είπε και ο γ. Παΐσιος ο Αγιορείτης. Δεν πρέπει σ’ αυτούς σαν να ήμασταν αδιάκριτοι και φανατικοί, κινούμενοι από μικροπρεπή πολιτικά ή άλλα κριτήρια, να προσθέτομε και εμείς οι Χριστιανοί πρόσθετο βάρος, με το να τους συγκαταλέγομε μαζί με τους σκοτεινών προθέσεων πλουτοκράτες ψευτο-Εβραίους. Ανάλογα ισχύουν και για τους ψευτο-Χριστιανούς οπαδούς του Μαμωνά (Μασσόνους, τοκογλύφους, υπεργολάβους των ξένων πλουτοκρατών, κλπ). Αυτοί οπωσδήποτε δεν μπορούν να να χαρακτηρίζονται Χριστιανοί και βάσει αυτών να κατακρίνονται οι αληθινοί Χριστιανοί!

Τα Αντιχριστιανικά κινήματα πληθαίνουν στις ημέρες μας, και εκτός από τους “Σιωνιστές” και τους φίλαρχους και φιλοχρήματους υποτακτικούς τους, μασσόνους κλπ, καλό είναι να σταθούμε για λίγο σε ένα παράλληλο κίνημα: τους Νεοεποχίτες. Κατόπιν θα αναφερθούμε εν συντομία στην περίφημη “παγκοσμιοποίηση”.

Εσωτερική άποψη της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως